

SAARLOOSWOLFHOND

Oprindelsesland: Holland

- Anvendelse:** Saarlooswolfhond er ikke opdrættet med sigte på nogen bestemt anvendelse. Den besidder egenskaber, der gør den egnet til at være en tro og pålidelig selskabshund såvel som familiehund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde, undtagen Schweizer Sennenhunde), Sektion 1 (Hyrdehunde). Uden brugsprøve.
- Historie:** Leendert Saarloos (1884-1969) var naturelsker og holdt også meget af hunde. Han syntes dog, at hundene var blevet for menneskeliggjorte, og da han holdt meget af Schæferhunden, ville han forsøge at avle de naturlige egenskaber tilbage i denne race for at skabe en bedre brugshund. Han krydsede derfor en Schæferhund, han, Gerard van der Fransenum - en hund af klassisk, preussisk type - med Fleuri, en hunulv, der stammede fra den sibiriske gren af den europæiske type (1932). Ved at avle tilbage til faderen fik han en population af dyr med kvart ulveblod, og i løbet af den følgende, eksperimentelle fase med streng udvælgelse fremkom en ny race, den "Europæiske Ulvehund". Da udvalgte dyr af denne nye race gjorde god fyldest som førerhunde for blinde, blev de først betragtet som egnede til denne opgave, men på grund af forøgelsen af andelen af ulveblod mistede man gradvis de nyttige egenskaber, der var nedarvet fra den oprindelige forfader Gerard, og det blev klart, at racen hverken var velegnet som brugshund eller førerhund. Arven fra Leendert Saarloos, ikke en brugshund, men en hund med egenskaber tæt på naturen, blev anerkendt som race i 1975. Samtidig fik racen navnet "Saarlooswolfhond" til ære for grundlæggeren. Æres den, som æres bør. Siden da har "Nederlandse Vereniging van Saarlooswolfhonden" varetaget racens interesser, herunder den følgende, nye racestandard.
- Helhedsindtryk:** Saarlooswolfdog er en kraftigt bygget hund, hvis ydre fretræden (kropsbygning, bevægelse og pels) har meget tilfælles med ulven. Dens bygning er harmonisk, og den har ret lange ben, uden dog at virke højbenet. De sekundære køns karakterer er udtalte både hos hanner og tæver.
- Proportioner:** En Saarlooswolfhond er længere end høj. Overkæbe og skalle er lige lange.
- Temperament:** En livlig hund med masser af energi og tydeligt med en stolt og selvstændig karakter. Den adlyder kun af egen fri vilje og underkaster sig ikke. Over for sin herre er den hengiven og særdeles pålidelig. Over for fremmede er den reserveret og noget mistænksom. Denne reservation og trang til flugt i ukendte situationer er typiske for racen og bør bevares som typiske egenskaber. Fremmede, der går til en Saarlooswolfhond, bør have nogen viden om denne races adfærd, dens reservation og trang til flugt, egenskaber, der er nedarvede hos den. Det kan føre til overvældende flugttrang, såfremt hunden tvinges til at lade en fremmed nærme sig. Undertrykkelse af denne trang – f.eks. hvis hunden er i snor – kan medføre, at dens adfærd virker nervøs.
- Hoved:** Hovedet skal give et ulveagtigt indtryk, og dets størrelse skal være harmonisk afpasset efter kroppen. Set fra oven og fra siden er hovedet kileformet. Linien fra næsepartiet til de veludviklede kindbensbuer er meget karakteristisk. Sammen med en korrekt form og placering af øjnene giver denne linie det ønskede, ulveagtige præg.

SAARLOOSWOLFHOND

Side 2 af 2

- Skalle :** Skallen er flad og bred. Der skal advares mod overdrivelse af bredden, da dette påvirker den typiske kileform. Nakkekuden og knoglestrukturer rundt om øjnene må kun være ubetydelige. Øjenbrynsbuerne glider over i skallen i en jævn linie.
- Stop :** Overgangen fra det kraftige næseparti til skallen skal forme et let stop.
- Næse :** Godt pigmenteret. Næseryggen er lige.
- Læber :** Godt sluttede og helt stramme.
- Overkæbe :** Må ikke virke grov i forhold til skallen. Et for svært næseparti ødelægger det typiske, ulvelignende omrids.
- Underkæbe :** Ikke fremtrædende.
- Kæber, bid :** Over- og underkæbe er veludviklede og har et kraftigt og komplet saksebid, der også accepteres som et meget stramt saksebid.
- Øjne:** Foretrækkes gule, mandelformede. De er let skråtstillede, hverken udstående eller runde, med godt sluttende øjenrande. Udtrykket er vågent og reserveret, men ikke ængsteligt. Øjnene er et meget typisk træk for racen, som understreger det ønskede ulveagtige udseende. Det ønskede udtryk kan kun opnås med lyse øjne. Der skal lægges stor vægt på øjenfarve, form og korrekt placering i skallen. Hos ældre hunde kan den gule øjenfarve blive mørkere, men de oprindelige anlæg for gule øjne skal fastholdes. Anlæg for brun øjenfarve er mindre ønsket. Øjenomgivelserne skal glide jævnt over i skallen – for fremtrædende knoglestruktur kombineret med udtalte øjenbrynsbuer og markeret stop er uønsket.
- Ører:** Middelstore, kødfulde og trekantede, med afrundet spids. Behårede på indersiden. De er ansat i højde med øjnene. Ørerne er meget bevægelige og signalerer hundens stemning og følelser. For spidse og for højt ansatte ører er uønskede. Ører, der er ansat for langt fra hinanden, skæmmer hovedets typiske udseende og er derfor mindre ønskede.
- Hals:** Tør og godt muskuløs, glider over i ryggen i en meget blød linie, og lige så flydende er linien fra struben til brystet. Halsen kan, især i vinterpels, prydes af en smuk krave. På struben er huden minimal og ikke fremtrædende. Det er typisk for Saarlooswolfhond, at hoved og hals danner en næsten vandret linie ved afslappet trav.
- Krop:** En Saarlooswolfhond er længere end sin skulderhøjde.
- Ryg :** Lige og stærk.
- Ribben :** Normalt hvælvede.
- Bryst :** Underbrystets jævne linie når højest med til albuerne. Set forfra er brystet og afstanden mellem benene af moderat bredde. For massivt bryst skal undgås, da det skæmmer det omrids, der kendetegner denne støtte og vedholdende trav. Skikkelsen er nærmest slank og meget ulveagtig.
- Underlinie :** Stram og let optrukken.
- Hale:** Bred og med rigelig pels ved basis og kan nå mindst ned til haseleddet. Den virker lavt ansat, hvad der ofte understreges ved, at den er trykket let ned ved basis. Halen bæres i en let, sabelformet kurve eller næsten lige. Den kan bæres lidt højere, når hunden er i affekt eller under trav.
- Lemmer:**
- Forpart:** Benene er lige og godt muskuløse. Knoglerne har ovalt tværsnit og er ikke for grove. I forhold til kroppen har benene en vis elegance.
- Skuldre :** Passende brede og lange skulderblade. Normalt vinklede, ca 30° mod lodret, ikke overdrevent.
- Overarm :** Af samme længde som skulderbladet. Normal vinkling mellem skulderblad og overarm, ikke overdrevent.

SAARLOOSWOLFHOND

Side 3 af 3

- Albuer** : Sluttes tæt til brystkassen uden at være presset for tæt ind. På grund af ribbenenes kurve samt den korrekte placering af skulder og overarm er afstanden mellem forbenene moderat bred.
- Forpoter** : Harepoter, godt muskuløse og hvælvede, med kraftigt udviklede trædepuder. Poterne er, sammen med den stærke håndrod og den let skråtstillede mellemhånd, ansvarlige for en god, smidig og spændstig bevægelse. I stand er let udadrejede poter tilladt.
- Bagpart:** Bækkenet er placeret normalt. På grund af den lavt ansatte hale, der ofte er let "trykket ned" ved basis, ser bækkenet dog ofte ud til at være mere skråtstillet. Vinklerne i bagparten svarer til forpartens vinkler. Den lette bevægelse, der er typisk for racen, er meget afhængig af de korrekte vinkler i knæ og haseled. Selv en let afvigelse vil hindre denne typiske bevægelse. I stand er let kohasethed tilladt.
- Overlår** : Af normal længde og bredde, med kraftig muskulatur.
- Knæ** : Ikke overdrevent vinklet.
- Haseled** : Vinklingen må ikke være overdreven. Knogler og muskler tillader, at haseleddet kan strækkes helt ud.
- Mellemfod** : Passende lang (ikke kort). Middel hældning.
- Bagpoter** : Veludviklede og godt hvælvede.
- Bevægelse:** Saarlooswolfhond er typisk, utrættelig trav, som let kan tilbagelægge store afstande i sit eget tempo. Den trættes næsten ikke af denne naturlige bevægelse og minder derved om ulven. En Saarlooswolfhond adskiller sig betydeligt fra andre racer gennem denne meget specifikke, letfodede bevægelse. Den korrekte bevægelse fremefter bestemmes i meget høj grad af forskellige detaljer i kropsbygningen, frem for alt har den korrekte vinkling af lemmerne stor betydning. Ved et frit og uforstyrret trav bærer hunden hoved og hals næsten vandret, og i denne stilling er øjnenes placering og hovedets kileform særlig karakteristisk. Under det utrættelige trav, som er racens typiske gangart, ses ikke nogen stor rækkevidde i lemmerne, fordi dette, såvel som for meget fraskub, ville ødelægge det letfodede trav, som er et mønster på energisparende bevægelse.
- Pels:**
- Hårlag** : Sommerpelsen adskiller sig betydeligt fra vinterpelsen. Om vinteren er underulden for det meste dominerende og danner sammen med yderpelsens dækhår en fyldig pels, der dækker hele kroppen og danner en tydelig krave rundt om halsen. I sommerpels er yderpelsens dækhår dominerende. Temperaturskift efterår og vinter kan have stor indflydelse på underulden, som der dog altid skal være anlæg for. Det er væsentligt, at bugen, overlårenes inderside og pungen er dækket af hår.
- Farve** : Pelsfarverne er:
- Fra lyse til mørke nuancer af mørk (sort) vildtfarve, såkaldt ulvegrå.
  - Fra lyse til mørke nuancer af brun vildtfarve, såkaldt "bos-brun" (bos=skov).
  - Fra lys cream-hvid til hvid.
  - Pigmentet på næse, øjenrande, læber og kløer skal være sort hos ulvegrå og hvide hunde. Hos de bos-brune eller cream er pigmentet leverfarvet. Pelsen er blegere på hele kroppens underside, på indersiden af benene og på baglårenes bukser.
- Den ulvegrå såvel som den bos-brune Saarlooswolfhond har en mørkere pelsfarve på ydersiden af benene. Disse hunde skal også have en udtryksfuld maske.
- Størrelse:** Skulderhøjden varierer hos Saarlooswolfhond:
Hos hanner fra 65 til 75 cm, hos tæver fra 60 til 70 cm
Mindre afvigelser oppefter er tilladt.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Hoved :
- For runde, udstående øjne.
  - For udtalte knoglestrukturer rundt om øjnene, således at øjenbrynsbuerne ikke går jævnt over i skallen. Dette ses ofte sammen med udtalt stop og for runde øjne.
  - For højt ansatte og/eller for spidse ører.
  - Ørerne peger for meget skråt udefter.
- Krop :
- For dyb, for kort.
- Hale :
- Med krølle eller båret over ryggen.
- Lemmer :
- For grov knoglebygning.
- Pels :
- Farver, der ikke er intense nok, er mindre ønskede.
  - Sadel-aftegning fordi de mørke hår ikke er godt fordelt.

Diskvalificerende fejl:

- Enhver form for aggressivitet.
- Pelsfarven afvigende fra de tilladte farver.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 22 JANUAR 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

APRIL 2000